

Republika Hrvatska
Visoki kazneni sud Republike Hrvatske
Zagreb, Trg Nikole Šubića Zrinskog 5

Poslovni broj: I KŽ-eu-1/2022-4

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki kazneni sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Željka Horvatovića, predsjednika vijeća te Marije Balenović i mr.sc. Marijana Bitange, članova vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice Ivane Bilušić, zapisničarke, u kaznenom predmetu protiv osuđenog J. B., zbog kaznenog djela ubojstva paragraf 211. stavak 1. i stavak 2., te paragraf 64. Kaznenog zakonika Republike Njemačke, odlučujući o žalbi osuđenika podnesenoj protiv presude Županijskog suda u Slavonskom Brodu, Stalna služba u Požegi, broj Kv-eu-1/2021-6 od 9. prosinca 2021., u sjednici vijeća održanoj 5. travnja 2022.,

p r e s u d i o j e

Odbija se žalba osuđenog J. B. kao neosnovana.

Obrazloženje

1. Prvostupanjskom presudom Županijski sud u Slavonskom Brodu, Stalna služba u Požegi broj Kv-eu-1/2021-6 od 9. prosinca 2021., pod točkom I. izreke utvrdio je da je osuđeni J. B., OIB:, sin R. i T. rođene G., rođen u S. B., R. H., s prebivalištem u Nj., ..., Hrvat, državljanin R. H., trenutno u kaznenom zatvoru M. – S., presudama Prvog županijskog suda u Münchenu broj 1 Ks 124 Js 216143/17 od 16. studenog 2018. koja je postala pravomoćna dana 7. svibnja 2019. presudom Saveznog suda pravde 1 StR 150/19 od 7. svibnja 2019. i presuda 2 Ks 124 216143/17 od 6. rujna 2019. koja je postala pravomoćna 12. svibnja 2020. presudom Saveznog suda pravde broj 1 StR 33/20, proglašen krivim za počinjenje kaznenog djela ubojstva iz članka 211. stavak 1. i stavak 2., te paragrafa 64. Kaznenog zakonika Republike Njemačke, zbog kojeg je osuđen na doživotnu kaznu zatvora, te je određeno smjestiti ga u ustanovu za odvikavanje od ovisnosti. U navedenu kaznu zatvora je osuđeniku uračunato 1303 dana provedenih u istražnom pritvoru, a izračun je izvršen na dan 12. svibnja 2021. godine.

1.1. Nadalje, pod točkom II. izreke prvostupanjske presude, na temelju članka 89. stavak 1. u svezi s člankom 91. stavak 1. točka 1. Zakona o pravosudnoj suradnji sa zemljama članicama Europske unije ("Narodne novine" broj 91/10., 81/13., 124/13., 26/15., 102/17., 68/18., 70/19. i 141/20. – dalje: ZPSKS-EU), priznata je pravomoćna i izvršna presuda Prvog županijskog suda u Münchenu broj 1 Ks 124 Js 216143/17 od 16. studenog 2018. koja je postala pravomoćna dana 7. svibnja 2019. presudom Saveznog suda pravde 1 StR 150/19 od 7. svibnja 2019. i presuda 2 Ks 124 216143/17 od 6. rujna 2019. koja je postala pravomoćna 12. svibnja 2020. presudom Saveznog suda pravde broj 1 StR 33/20 kojima je osuđeni J. B. proglašen krivim za počinjenje kaznenog djela ubojstva iz članka 211. stavak 1. i stavak 2., te paragrafa 64. Kaznenog zakonika Republike Njemačke, te je osuđen na doživotnu kaznu zatvora, te je određeno smjestiti ga u ustanovu za odvikavanje od ovisnosti.

1.2. Pod točkom III. izreke prvostupanjske presude utvrđeno je da je kazneno djelo označeno u točki I. izreke te presude opisano i kažnjivo kao kazneno djelo ubojstva iz paragrafa 211. stavak 1. i stavak 2., paragrafa 64. Kaznenog zakonika Republike Njemačke odgovara po bitnim obilježjima kaznenom djelu teškog ubojstva iz članka 111. točka 1. Kaznenog zakona ("Narodne novine" 125/12., 144/12., 56/15., 61/15., 101/17., 118/18. i 126/19. dalje KZ/11.), a za koje kazneno djelo je propisana kazna zatvora od najmanje deset godina ili kazna dugotrajnog zatvora.

1.3. Pod točkom IV. izreke na temelju članka 91. stavak 4. ZPSKS-EU, s domaćim pravom se usklađuje kazna doživotnog zatvora izrečena osuđenom J. B. pravomoćne i izvršne presude Prvog županijskog suda u Münchenu broj 1 Ks 124 Js 216143/17 od 16. studenog 2018. koja je postala pravomoćna dana 7. svibnja 2019. presudom Saveznog suda pravde 1 StR 150/19 od 7. svibnja 2019. i presuda 2 Ks 124 216143/17 od 6. rujna 2019. koja je postala pravomoćna 12. svibnja 2020. presudom Saveznog suda pravde broj 1 StR 33/20 kojima je okrivljenik proglašen krivim za počinjenje kaznenog djela ubojstva iz članka 211. stavak 1. i stavak 2., te paragrafa 64. Kaznenog zakonika Republike Njemačke, te je osuđenom J. B., na temelju članka 111. točka 1. KZ/11., izrečena kazna dugotrajnog zatvora u trajanju 40 (četrdeset) godina, a na temelju članka 69. KZ/11. izrečena mu je sigurnosna mjera obveznog liječenja od ovisnosti koja će se izvršavati u okviru zatvorskog sustava, a ista može trajati najdulje 3 godine.

1.4. Pod točkom V. izreke na temelju članka 98. stavka 2. ZPSKS-EU, osuđenom J. B. je u izrečenu kaznu zatvora uračunato vrijeme provedeno i to 1303 dana provedenih u istražnom pritvoru, a izračun je izvršen na dan 12. svibnja 2021. godine, te nadalje.

2. Protiv te presude žalbu je podnio osuđeni J. B. po branitelju K. P., odvjetniku u S. B., prvenstveno zbog povrede kaznenog zakona i odluke o kazni, te zbog bitnih povreda odredaba kaznenog postupka i zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, s prijedlogom "Visokom kaznenom sudu Republike Hrvatske temeljem članka 494. ZKP-a prihvatiti žalbu, rješenjem ukinuti pobijano rješenje i predmet vratiti na ponovno odlučivanje".

2.1. Odgovor na žalbu nije podnesen.

3. Postupajući u skladu s odredbom članka 474. stavka 1. Zakona o kaznenom postupku ("Narodne novine" broj 152/08., 76/09., 80/11., 91/12. - odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 143/12., 56/13., 145/13., 152/14. i 70/17., - dalje: ZKP/08.), spis je dostavljen Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske.

4. Žalba nije osnovana.

5. Tako, osuđenik u žalbi tvrdi kako prvostupanjski sud nije u pravu kada je "... prema odredbi članka 91. stavka 4. ZPSKS-EU uskladio navedenu kaznu (kaznu doživotnog zatvora presude Prvog županijskog suda u Münchenu broj 1 Ks 124 Js 216143/17 od 16. studenog 2018.) na način da je osuđenom za kazneno djelo teškog ubojstva iz članka 111. stavak 1. točka 1. i 4. KZ/11. izrekao kaznu dugotrajnog zatvora u trajanju od 40 godina... jer da je prvostupanjski sud na opisani način povrijedio odredbe kaznenog zakona i odredbu članka 89. stavaka 1. ZPSKS-EU".

6. Prije svega, neosnovani su žalbeni navodi da je prvostupanjski sud osuđenom J. B. izrekao kaznu dugotrajnog zatvora od 40 godina za kazneno djelo "iz članka 111. stavak 1. točka 1. i 4. KZ/11."

6.1. Naime, iz pobijane presude jasno proizlazi da je prvostupanjski sud utvrdio "da kazneno djelo opisano i kažnjivo kao kazneno djelo ubojstva iz paragrafa 211. stavak 1. i stavak 2., paragrafa 64. Kaznenog zakonika Republike Njemačke odgovara po bitnim obilježjima kaznenom djelu teškog ubojstva iz članka 111. točka 1. KZ/11., a za koje kazneno djelo je propisana kazna zatvora od najmanje deset godina ili kazna dugotrajnog zatvora", pa su žalbeni navodi u tom dijelu u potpunosti neosnovani.

6.2. Žalitelj nadalje tvrdi da prvostupanjski sud, a provjeravajući kažnjivost djela iz presude njemačkog suda, nije pravilno utvrdio da se radi o kaznenom djelu teškog ubojstva, već da opisano činjenično stanje odgovara kaznenom djelu ubojstva iz članka 110. KZ/11.

6.3. Međutim, protivno prigovoru žalitelja, u postupku priznanja strane sudske odluke provedenog na temelju ZPSKS-EU, prvostupanjski sud je u konkretnom slučaju, pravilno primijenio KZ/11. i utvrdio da kazneno djelo ubojstva, prema činjeničnom supstratu opisanom u stranoj presudi, sadrži bitna obilježja kaznenog djela teškog ubojstva iz članka 111. točka 1. KZ/11., te je istu presudu priznao uz pravilnu primjenu odredbe članka 89. ZPSKS-EU, koja govori da će sud priznati presudu kojom je izrečena kazna zatvora ili mjera koja uključuje oduzimanje slobode za djelo koje prema domaćem pravu sadrži bitna obilježja kažnjivog djela, neovisno o zakonskom opisu i pravnoj kvalifikaciji kažnjive radnje navedenim u zaprimljenoj stranoj presudi.

6.4. U skladu s naprijed iznijetim, a vodeći računa o činjenici da kazna doživotnog zatvora na koju je osuđenik osuđen stranom presudom po svojoj prirodi nije u skladu s domaćim pravom, prvostupanjski sud je osuđeniku pravilno izrekao kaznu dugotrajnog zatvora, propisanu za kazneno djelo teškog ubojstva iz članka 111. KZ/11., jer ta kazna koja, sukladno odredbi članka 46. stavka 1. KZ/11. ne može biti kraća od dvadeset jedne niti dulja od četrdeset godina zatvora, u cijelosti odgovara kazni izrečenoj stranom sudskom odlukom (doživotni zatvor), pa je izrečena dugotrajna kazna zatvora u trajanju od 40 godina, u potpunosti u skladu s odredbom

članka 91. stavka 4. ZPSKS-EU i člankom 8. Okvirne odluke Vijeća 2008/909/PUP od 27. studenog 2008. o primjeni načela uzajamnog priznavanja presuda u kaznenim predmetima kojima se izriču kazne zatvora ili mjere koje uključuju oduzimanje slobode s ciljem njihova izvršenja u Europskoj uniji (dalje: Okvirna odluka).

7. Žalitelj nadalje smatra "da bi Vrhovni sud Republike Hrvatske" radi ispravnog tumačenja članka 8. stavak 2.i 3. Okvirne odluke, a temeljem članka 18. stavak 4. ZKP/08., trebao podnijeti zahtjev Sudu Europske unije u Luksemburgu, radi pravilnog tumačenja koji se zakon ima primijeniti, jer da prema mišljenju osuđenika "odluka suda o priznanju strane sudske odluke mora biti potpuno jasna i ne smije ostavljati mjesta nikakvoj razumnoj sumnji u pogledu pravilne primjene prava Europske unije, a mora osuđeniku osigurati individualiziranu ocjenu (socijalna rehabilitacija osuđene osobe kojoj se omogućava izvršavanje kazne u državi u kojoj ima obiteljske, jezične, kulturne, društvene i druge veze)", a što pobijana presuda, po mišljenju žalitelja, nema.

8. No, suprotno mišljenju žalitelja, Visoki kazneni sud Republike Hrvatske smatra, da u konkretnom slučaju nema mjesta podnošenju takvog zahtjeva i to iz razloga što je odredba citiranog članka, s obzirom na njen tekst i načela iz Okvirne odluke koja se zasnivaju na uzajamnom priznanju presuda kao temeljnom propisu pravosudne suradnje i cilju Okvirne odluke (socijalna rehabilitacija osuđene osobe kojoj se omogućava izvršavanje kazne u državi u kojoj ima obiteljske, jezične, kulturne, društvene i druge veze), pobijana presuda potpuno jasna i ne ostavlja mjesta nikakvoj razumnoj sumnji o pravilnoj primjeni prava EU i ne zahtijeva individualiziranu ocjenu (presuda Suda Europske unije u predmetu Cilfit, broj C-283/81. od 6. listopada 1982.). Pri tome, skreće se pozornost žalitelju, da postupak priznanja strane sudske odluke nije kazneni postupak u kojem bi se odlučivalo o krivnji osobe osumnjičene za neko kazneno djelo, već sudski postupak *sui generis* kojem je cilj omogućavanje provedbe kaznenog progona ili izvršenja kaznene presude, kao što je navedeno i u odluci Ustavnog suda Republike Hrvatske broj U-III-351/2014 od 24. siječnja 2014., te je isto u skladu i s pravnim stavovima izraženim u nizu odluka Vrhovnog suda Republike Hrvatske.

9. Isto tako, osuđenik tvrdi kako prvostupanjski sud nije izvršio pravilno uračunavanje trajanja istražnog zatvora (1303 dana), jer da nije naveo točne datume od kada do kada je isti trajao, niti je naznačeno kako mu je uračunao dosadašnje izdržavanje kazne.

9.1. U odnosu na gore navedene žalbene navode kojima žalitelj u biti polemizira s primjenom odredaba o uračunavanju istražnog zatvora i vremena provedenog na izdržavanju kazne, prvostupanjski sud je pravilno na temelju članka 98. stavka 2. ZPSKS-EU, osuđenom J. B. u izrečenu kaznu zatvora uračunao vrijeme provedeno u istražnom pritvoru (1303 dana), budući da je u izreci pod točkom V. jasno navedeno da je izračun izvršen na dan 12. svibnja 2021. godine i to po presudi njemačkog suda, dok se uračunavanje vremena provedenog na izdržavanju kazne zatvora u Republici Njemačkoj jasno nalazi u dijelu odluke "te nadalje", a što je sukladno i članku 54. KZ/11.

10. Slijedom iznijetoga i budući da ispitivanjem prvostupanjske presude u pobijanoj presudi nisu nađene povrede kaznenog postupka iz članka 476. stavak 1. točka 1.

ZKP/08., niti je na štetu osuđenika povrijeđen kazneni zakon u smislu odredbe članka 476. stavak 1. točka 2. ZKP/08., temeljem odredbe članka 482. ZKP/08. odlučeno je kao u izreci ove presude.

U Zagrebu 5. travnja 2022.

Predsjednik vijeća:
Željko Horvatić, v.r.